

✧ Texty na tento týden – 1Pa 28:9; Žd 10:19–22; L 16:10–12; Ř 1:5; 4:13–21; Žd 11

✧ Základní verš

„Proto at' nás všichni pokládají za služebníky Kristovy a správce Božích tajemství.“ (1K 4:1)

Většina úspěšných obchodníků má své logo, podle kterého je lidé poznají. Také správce, kterého povolal Bůh, má své poznávací znamení. Je to Kristova láska, která se skrze něj zjevuje světu. Jestliže má s Kristem živý vztah, je v jeho životě vidět Kristova povaha. „Kdo se oddá Pánu, je s ním jeden duch“ (1K 6,17).

V tomto týdnu budeme přemýšlet nad povahovými vlastnostmi Bohem povolaných správců. Právě to, nakolik jsme ochotni zrcadlit ve svém životě Kristovu povahu, nám pomáhá v práci, kterou nám svěřil, a obrací naši pozornost k jeho návratu. Každá dobrá vlastnost se prohlubuje vztahem s naším Zachránцем. Čím více se na něj zaměříme, tím více se jeho charakter stane součástí našeho života. Boží láska a všechny její projevy ovlivní každý rozměr našeho života až do věčnosti.

✧ Týden ve zkratce:

- Věrnost
- Oddanost
- Čisté svědomí
- Poslušnost
- Poctivost a spolehlivost
- Podněty k zamýšlení

NE 4. února – Věrnost

1K 4:2 „Od správců se nezádá nic jiného, než aby byl každý shledán věrným.“

1Tm 6:12 „Bojuj dobrý boj víry, abys dosáhl věčného života, k němuž jsi byl povolán a k němuž ses přihlásil dobrým vyznáním před mnoha svědky.“

Žd 11 „¹Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jistí tím, co nevidíme. ²K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím. ³Ve víře chápeme, že Božím slovem byly založeny světy, takže to, na co hledíme, nevzniklo z viditelného. ⁴Ábel věřil, a proto přinesl Bohu lepší obět' než Kain a dostalo se mu svědectví, že je spravedlivý, když Bůh přijal jeho dary; protože věřil, „ještě mluví, ač zemřel“. ⁵Henoch věřil, a proto nespatrił smrt, ale Bůh ho vzal k sobě. „Nebyl nalezen, protože ho Bůh přijal.“ Ještě než ho přijal, dostalo se Henochovi svědectví, že v něm Bůh našel zalíbení. ⁶Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají. ⁷Noe věřil, a proto pokorně přijal, co mu Bůh oznámil a co ještě nebylo vidět, a připravil koráb k záchraně své rodiny. Svou vírou vynesl soud nad světem a získal podíl na spravedlnosti založené ve víře. ⁸Abraham věřil, a proto uposlechl, když byl povolán, aby šel do země, kterou měl dostat za úděl; a vydal se na cestu, ačkoli nevěděl, kam jde. ⁹Věřil, a proto žil v zemi zaslíbené jako cizinec, bydlel ve stanech s Izákem a Jákobem, pro které platilo totéž zaslíbení, ¹⁰a upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitel a tvůrcem je sám Bůh. ¹¹Také Sára věřila, a proto přijala od Boha moc, aby se stala matkou, ačkoli už překročila svůj čas; pevně věřila tomu, kdo jí dal zaslíbení. ¹²Tak z jednoho muže, a to už starce, vzešlo tolik potomků, „jako bezpočtu je hvězd na nebi a jako je písku na mořském břehu“. ¹³Ve víře zemřeli ti všichni, i když se splnění slibů nedožili, nýbrž jen zdálky je zahlédli a pozdravili, vyznávající, že jsou na zemi jen cizinci a přistěhovalci. ¹⁴Tím dávají najevo, že po pravé vlasti teprve touží. ¹⁵Kdyby měli na mysli zemi, z níž vykoučili, měli možnost se tam vrátit. ¹⁶Ale oni toužili po lepší vlasti, po vlasti nebeské. Proto sám Bůh se nestydí nazývat se jejich Bohem. Vždyť jim připravil své město. ¹⁷Abraham věřil, a proto šel obětovat Izáka, když byl podroben zkoušce. Svého jediného syna byl hotov obětovat, ačkoli se mu dostalo zaslíbení a bylo mu řečeno: ¹⁸„Z Izáka bude pocházet tvé potomstvo.“ ¹⁹Počítal s tím, že Bůh je mocen vzkřísit i mrtvé. Proto dostal Izáka zpět jako předobraz budoucího vzkříšení. ²⁰Izák věřil, a proto Jákobovi a Ezaui dal požehnaní v pohledu do budoucna. ²¹Jákob věřil, a když umíral, požehnal oběma Josefovým synům a sklonil se přitom k vrcholu své berly. ²²Josef věřil, a na sklonku svého života řekl, že synové izraelští vyjdou z Egypta, a nařídil, co se má stát s jeho kostmi. ²³Mojžíšovi rodiče věřili, a proto svého syna tři měsíce po narození ukryvali; viděli, že je to vyvolené dítě, a nezalekli se královského rozkazu. ²⁴Mojžíš věřil, a proto, když dospěl, odepřel nazývat se synem faraónovy dcery.

²⁵Raději chtěl snášet příkoří s Božím lidem než na čas žít příjemně v hříchu; ²⁶a Kristovo pohanění pokládal za větší bohatství než všechny poklady Egypta, neboť upíral svou mysl k budoucí odplatě. ²⁷Věřil, a proto vyšel z Egypta a nedal se zastrašit královým hněvem; zůstal pevný, jako by Neviditelného viděl. ²⁸Věřil, a proto ustanovil hod beránka a dal pokropit dveře jeho krvi, aby se zhoubece nemohl dotknout prvorozených. ²⁹Izraelští věřili, a proto prošli Rudým mořem jako po suché zemi, ale když se o to pokusili Egyptané, pohltily je vlny. ³⁰Izraelští věřili, a proto před nimi padly hradby Jericha, když je obcházeli po sedm dní. ³¹Nevěstka Rachab věřila, a proto přátelsky přijala vyzvědače a nezahynula s nevěřícími. ³²Mám ještě pokračovat? Vždyť by mi nestačil čas, kdybych měl vypravovat o Gedeónovi, Barákovi, Samsónovi, Jeftovi, Davidovi, Samuelovi a prorocích, ³³kteří svou vírou dobývali království, uskutečňovali Boží spravedlnost, dosáhli toho, co jim bylo zaslíbeno; ³⁴zavírali tlamy lvům, krotili plameny ohně, unikali ostrí meče, v slabosti nabývali síly, vedli si hrdinsky v boji, zaháněli na útek vojska cizinců; ³⁵ženám se jejich mrtví vraceli vzkříšení. Jiní byli mučeni a odmítli se zachránit, protože chtěli dosáhnout něčeho lepšího, totiž vzkříšení. ³⁶Jiní zakusili výsměch a bičování, ba i okovy a žalář. ³⁷Byli kamenováni, mučeni, řezáni pilou, umírali pod ostrím meče. Chodili v ovčích a kozích kůžích, trpěli nouzí, zakoušeli útlak a soužení. ³⁸Svět jich nebyl hoden, bloudili po pouštích a horách, skrývali se v jeskyních a roklinách země. ³⁹A ti všichni, ačkoliv osvědčili svou víru, nedočkali se splnění toho, co bylo zaslíbeno, ⁴⁰neboť Bůh, který zamýšlel pro nás něco lepšího, nechtěl, aby dosáhli cíle bez nás.

PO 5. února – Oddanost

1Pa 28:9 „Ty pak, můj synu Šalomouno, poznávej Boha svého otce a služ mu celým srdcem a ochotnou myslí. Hospodin zkoumá srdce všech, postřehne každý výtvar myslí. Budeš-li se ho dotazovat, dá se ti najít, jestliže ho opustíš, odvrhne tě navždy.“

Ex 34:14 „Nebudeš se klanět jinému bohu, protože Hospodin, jehož jméno je Žárlivý, je Bůh žárlivě milující.“

1Kr 8:61 „Vaše srdce buď celem při Hospodinu, našem Bohu, abyste se řídili jeho nařízeními a dodržovali jeho přikázání tak jako dnes.“

Jb 13:15 PBK „By mne i zabil, což bych v něho nedoufal? A však cesty své před obličej jeho předložím.“

ÚT 6. února – Čisté svědomí

Žd 9:13.14 „¹³Jestliže již pokropení krví kozlů a býků a popel z jalovice posvěcuje poskvrněné a zevně je očistí uje, ¹⁴čím více krev Kristova očistí naše svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu!“

1Tm 4:1.2 csp „¹Duch výslovně praví, že v posledních dobách někteří odstoupí od víry, přidružuje se bludných duchů a učení démonů, ²těch, kteří v pokrytství mluví lež a mají vypálené znamení na vlastním svědomí.“

Ř 2:15 „Tím ukazují, že to, co zákon požaduje, mají napsáno ve svém srdci, jak dosvědčuje jejich svědomí, poněvadž jejich myšlenky je jednou obviňují, jednou hájí.“

Ž 40:9 „Plnit, Bože můj, tvou vůli je mým přáním, tvůj zákon mám ve svém nitru.“

Žd 8:10 „A toto je smlouva, kterou uzavřs s domem izraelským po oněch dnech, praví Hospodin: Dám své zákony do jejich mysli a napíšu jim je na srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem.“

ST 7. února – Poslušnost

Ř 1:5 B21 „Skrze něj a pro jeho jméno se nám dostalo této milosti, totiž apoštolství, aby lidé ze všech národůošli k poslušnosti víry.“

1S 15:22 „Tu řekl Samuel: „Líbí se Hospodinu zápalné oběti a obětní hody víc než poslouchat Hospodina? Hle, poslouchat je lepší než obětní hod, pozorně rozvažovat je víc než tuk beranů.“

ČT 8. února – Poctivost a spolehlivost

L 16:10-12 „¹⁰Kdo je věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké; kdo je v nejmenší věci nepoctivý, je nepoctivý i ve velké. ¹¹Jestliže jste nespravovali věrně ani nespravedlivý majetek, kdo vám svěřil to pravé bohatství? ¹²Jestliže jste nebyli věrni v tom, co vám nepatří, kdo vám dá, co vám právem patří?“

L 16:1-9.13 „¹Svým učedníkům řekl: „Byl jeden bohatý člověk a ten měl správce, kterého obvinili, že špatně hospodařil s jeho majetkem. ²Zavolal ho a řekl mu: „Čeho ses to dopustil? Slož účty ze svého správčství, protože dále nemůžeš být správcem.“ ³Správce si řekl: „Co budu dělat, když mne můj pán zbavuje správčství? Na práci nejsem, žebrat se stydím. ⁴Vím, co udělám, aby mne někde přijali do domu, až budu zbaven správčství!“ ⁵Zavolal si dlužníky svého pána jednoho po druhém a řekl prvněmu: „Kolik jsi dlužen mému pánovi?“ On řekl: „Sto věder oleje.“

⁶Řekl mu: „Tu je tvůj úpis; rychle sedni a napiš nový na padesát.“ ⁷Pak řekl druhému: „A kolik jsi dlužen ty?“ Odpověděl: „Sto měr obilí.“ Řekl mu: „Tu je tvůj úpis; napiš osmdesát.“ ⁸Pán pochválil toho nepoctivého správce, že jednal prozíravě. Vždyť synové tohoto světa jsou vůči sobě navzájem prozíravější než synové světla. ⁹Já vám pravím: I nespravedlivým mamonem si můžete získat přátele; až majetek pomine, budete přijati do věčných přibytků. ... ¹³Žádný sluha nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět, a druhého milovat, k jednomu se přidá, a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku.“

Dt 32:4 „On je Skála. Jeho dílo je dokonalé, na všech jeho cestách je právo. Bůh je věrný a bez podlosti, je spravedlivý a přímý.“

1Kr 8:56 „Požehnáni bud' Hospodin, který podle svého slova dal odpočinutí Izraeli, svému lidu. Nezapadlo ani jedno ze všech dobrých slov, která mluvil skrze svého služebníka Mojžíše.“

2Kr 12:16 „Od mužů, kterým dávali stříbro do rukou, aby je vydávali těm, kdo pracovali, nepožadovali vyúčtování, poněvadž ti jednali poctivě.“

1Pa 9:26.27 „²⁶Tito byli ustanoveni k stálé službě: čtyři bohatýrští vrátní; byli to lévijci, byli správci komor a pokladů Božího domu. ²⁷Jiní ponocovali kolem Božího domu, neboť na nich bylo držet stráž a ráno co ráno otvírat.“

1Pa 9:26.27 čsp „²⁶Protože byli poctiví, čtyři hlavní vrátní, lévíté, byli ustanoveni nad komorami a nad pokladnicemi Božího domu. ²⁷Zůstávali přes noc v okolí Božího domu, neboť jim byla svěřena stráž a ráno co ráno odemykali.“

PÁ 9. února – Podněty k zamyšlení

Poznávacím znamením dobrého správce je i osobní odpovědnost.

„Od počátku bylo satanovým záměrem odpoutat mysl lidí od Ježíše a zničit vědomí jejich osobní odpovědnosti. Satan selhal, když se snažil pokoušet Božího Syna, ale uspěl u padlého člověka. Křesťanství bylo ohroženo.“ (EW 213)

Když je Kristus v našem nitru, jsme otevřeni jeho vedení. V našem životě začne být zjevná víra, oddanost, poslušnost, čisté svědomí, důvěryhodnost a osobní odpovědnost. Jsme Boží rukou přetvářeni v podobu Kristova charakteru (Ž 139,23.24).

Osobní odpovědnost je důležitý biblický princip. Když byl Ježíš na zemi, osobně se zodpovídal Otcovi (J 8,28). My jsme zodpovědní za každé prázdné slovo (Mt 12,36). „Komu bylo mnoho dáno, od toho se mnoho očekává, a komu mnoho svěřili, od toho budou žádat tím více“ (L 12,48). Velkou chybou je snaha přesunout odpovědnost na někoho jiného. „Pamatujme na to, že majetek, o který máme pečovat, není náš. Pokud by byl, měli bychom nad ním plnou moc a mohli bychom odpovědnost správce přesunout na někoho jiného. My to ale nemůžeme udělat, protože každého z nás povolal za správce Bůh.“ (7T 177)

Ž 139:23.24 „²³Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce, zkoušej mě, ty znáš můj neklid, ²⁴hleď, zda jsem nesešel na cestu trápení, a po cestě věčnosti mě ved'!“

J 8:28 „Ježíš jim řekl: „Teprve až vyvýšíte Syna člověka, poznáte, že já jsem to a že sám od sebe nečiním nic, ale mluvím tak, jak mě naučil Otec.“

Mt 12:36 „Pravím vám, že z každého planého slova, jež lidé promluví, budou skládat účty v den soudu.“

L 12:48 „Ten, kdo jí nezná a udělá něco, zač si zaslouží bití, bude bit méně. Komu bylo mnoho dáno, od toho se mnoho očekává, a komu mnoho svěřili, od toho budou žádat tím více.“

Otázky k rozhovoru

1. Zamysli se nad vlastnostmi správce, které jsme tento týden zmínili: osobní odpovědnost, poctivost, poslušnost, oddanost, čisté svědomí a věrnost. Jak spolu souvisejí? Pokud by nám chyběla jedna vlastnost, ovlivnilo by to ostatní? Jak stálost v jedné vlastnosti posílí i ty další?

2. Jaké zaslíbení dává Písmo těm, které trápí špatné svědomí?

3. Jak se projevuje, když je naše oddanost upřena špatným směrem? Jak zjistíme, zda jsme oddáni té správné straně?

